

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Lykønskning til Danmark med Det Danske Dummerhoved og Den Danske Høiskole

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 40. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1847_891-txt-shoot-idm1821.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Nu seer vi af den *Danmarks Krønike*, som Saxo skrev for sexhundrede Aar siden, i Valdemar Seiers Dage, at vore *Danske Stamfædre* havde saa rigt og lysteligt et Eftermæle, som Nogen, thi at Saxo især skrev ud af *Folkemunde*, det har han ikke blot forsikkert os, men vi kan selv føle, at det Meste er Kiød af vort Kiød og Been af vore Been, saa det er en stor Ulykke og Bedrøvelse, at den gamle Strøm holdt op at flyde. Ligesom det nemlig vidner om at *Fædernelands-Kiærligheden* kølnedes, saaledes blev det Aarsag til at den hentørredes, men kunde vi bringe *Eftermælets* Strøm til at flyde naturlig paany, da vilde det ogsaa være en sand Lykke og Glæde, og jeg er vis paa, det vil findes mueligt i *Danmark*, langt over hvad Nogen skulde tænke, naar blot *Enkelte* af os har saamegen Varme for Fædrene, at deres Eftermæle, som kom frossent til os, kan giennem os komme flydende tilbage til Folket. I min Ungdom tænkte jeg, at det kunde skee blot ved at oversætte *Saxos Latin* nogenlunde *folkelig* paa *Dansk*, men skiøndt det vist ikke var af Veien, saa var det dog saa langt fra Maalet, som Pennen er fra Munden, og man veed dog vel, der kan være gaaet mange liflige Ord igiennem en Pen, uden at Folk dog faaer andet end en sur Smag i Munden ved at suge paa den. Det lærde Erfaringen mig ogsaa snart, og da faldt min Tanke paa en *Dansk Høiskole*, hvor man kunde give Folk det ligesaa varmt, som man selv havde det, og jeg tør nok vædde, at kunde jeg paa en Saadan talt med den Danske Ungdom om deres Fædre i de *trediv*e Aar, jeg har tænkt derpaa, da vilde det nu see meget bedre ud i *Danmark* ikke blot med *Fædrenes Eftermæle*, men med alt *Dansk*, end det gjør. Det skulde nu imidlertid ikke saa være, og jeg troer, det kan Altsammen blive godt endnu, naar vi skynder os lidt, og slaaer en Streg over alle Betænkeligheder, som kun skæmmer Talen og spilder Tiden, fortæller Folket rask Alt hvad der huer os af *Danmarks Krønike*, og lader hænge ved hvad der kan, lade hver nyde, som han nemmer.